సత్యం, రసీదు

ఇదే సత్యం.

సూటు, టై వేసుకుని, వెనుక గంభీరమైన సంగీతంతో టెలివిజన్‌లో ప్రత్యక్షమయ్యే రకం సత్యం కాదు. నాది అరిగిపోయిన బూట్లతో, ఆయాసపడుతూ, చేతిలో ఒక లేఖను గట్టిగా పట్టుకున్న సత్యం. మామూలు వీధుల్లో, మామూలు కవర్లలో, స్టాంపుల మధ్య, చిరునామాల మధ్య, మూసిన కిటికీల మధ్య నడిచిన సత్యం.

ఆ లేఖ పోప్‌కు అందజేయబడింది.

ఇక్కడ చెప్పడానికి ఇంకేమీ లేదు, రుజువు తప్ప. డెలివరీ రసీదు అక్కడే ఉంది, నిశ్శబ్దంగా, ఖచ్చితంగా, అరవాల్సిన అవసరం లేని వస్తువులు ఉండే తీరులో. లేఖ చేరిందని అది చెబుతుంది. ఎవరో దాన్ని అందుకున్నారని చెబుతుంది. ఆ క్షణం నుంచి, అది ఎన్నడూ పంపబడలేదని ఎవరూ నటించలేరని చెబుతుంది.

రసీదు కేవలం ఒక కాగితం ముక్క కాదు. అది ఉదాసీనతకు వ్యతిరేకంగా ఒక చిన్న తీర్పు. సందేహాన్ని వాస్తవం నుంచి వేరుచేసే పత్రం. ముందు, ఒక లేఖ ఉండేది. తర్వాత, గమ్యం చేరిన ఒక లేఖ ఉంది.

అందుకే నేను దాన్ని ప్రపంచానికి చూపిస్తున్నాను.

గొప్పలు చెప్పుకోవడానికి కాదు. హడావిడి చేయడానికి కాదు. ఒక చిన్న చర్యను పతకంగా మార్చుకోవడానికి కాదు. కొన్ని సత్యాలు సొరుగులో మూసి ఉంటే దాదాపు అబద్ధాలుగా మారిపోతాయి కాబట్టి చూపిస్తున్నాను. ఈ కథను ఇతరులు వక్రీకరించి చెప్పడం, దాన్ని ఒక క్షణికమైన పుకారుగానో మరచిపోవాల్సిన ఒక వింతగానో కుదించడం నాకు ఇష్టం లేదు.

లేఖ నా దగ్గర నుంచి బయలుదేరింది, కానీ ఇప్పుడది నాకొక్కడికే చెందదు. అది దూరాన్ని దాటింది, తన చిరునామాదారుని చేరింది, ఒక గుర్తును వదిలింది. భుజాలు ఎగరేసి చెరిపేయలేని, స్పష్టమైన, నిర్ధారించదగిన గుర్తు.

కాబట్టి ప్రపంచానికి తెలియాలి, నేను రాశానని.

ప్రపంచానికి తెలియాలి, ఆ లేఖ అందజేయబడిందని.

ప్రపంచానికి తెలియాలి, కొన్నిసార్లు సత్యం బాజాభజంత్రీలతో రాదని. అది ఒక కవరు లోపల వస్తుంది. మెల్లగా తలుపు తడుతుంది. ఒక రసీదులో నమోదవుతుంది. ఆ తర్వాత అక్కడే, అందరి కళ్ళ ముందు, దాన్ని చదివే ధైర్యం ఎవరికైనా రావాలని ఎదురుచూస్తూ ఉండిపోతుంది.

ప్రపంచానికి ఇదే నా ప్రకటన: పోప్‌కు రాసిన లేఖ అందజేయబడింది. దానితో పాటు, ఏమీ జరగనట్టు నటించకూడదనే బాధ్యత కూడా వచ్చింది.

రసీదు చెప్పేది కొంచెమే.

కానీ అది అన్నీ చెబుతుంది.

Ferdinando